

<http://www.kanoonm.com/1234>

زنان زندانی در امریکا

شهناز نیکوروان

کانون مدافعان حقوق کارگر - انسان‌ها به اشکال گوناگون قربانی خشونت سرمایه‌داری هستند و با توجه به طبقه، جنسیت، شغل، سن و... خشونت را در

ابعاد و شکل‌های گوناگون می‌چسبند، انسان‌های عادی‌ای که تحت عنوان توده‌های انسانی اغلب از آنان یاد می‌شود، به علت عدم درک درست از این درد مشترک و به خاطر نیازها و عدم آگاهی نسبت به منافع واقعی خود و عدم شناخت دشمنان خود، به اشکال گوناگون در این خشونت نسبت به یکدیگر دخیلند. در جنگ‌های خارجی به خاطر منافع حکومت‌ها و نه مردم، دست به کشتار یکدیگر می‌زنند. بسیاری از مردان به علت رشد در نظام ظلم و ستم سرمایه‌داری در مقابل زن و شریک زندگی خود دست به خشونت می‌زنند و این همه حاصل ظلم و ستم مضاعف بر ستم طبقاتی موجود در نظام سرمایه‌داری است که مانع رشد و آگاهی واقعی انسان‌ها به برابری حقوق‌شان است.

امریکا به عنوان بهشت گم شده‌ی مردمان آسیا و حتی اروپا معروف است، اما از ظلم و ستم رفته بر مردمی که در این بهشت زندگی می‌کنند کمتر سخن به میان می‌آید، چرا که رسانه‌های امریکایی اعم از صوتی و تصویری، دانشگاه‌ها و اساتید و دانشجویان این سرزمین هم معتقدند امریکا مهد آزادی است، البته اشاره نمی‌کنند آزادی‌ای از نوع آزادی کاخ سفیدی. این بهشت گم شده آن چنان اهداف خود را به حلقوم مردم نه تنها امریکا، بلکه سراسر جهان ریخته که کمتر کسی به بحث پیرامون سیاست‌ها و برنامه‌هایی می‌پردازد که کاخ سفید خود را به عنوان قیم مردم دنیا، آن را اجرا می‌کند. مثل اشغال عراق و افغانستان و سایر کشورها... دولت امریکا در رابطه با ترور روزنامه‌نگاران با عنوان خودکشی و تصادف و زندانی کردن آنها مورد اعتراض و پرسش قرار نمی‌گیرد و کسی نمی‌پرسد آیا تا به حال امریکا پاسخی بابت این اعمالش داده است؟ آیا تا به حال کسی امریکا را به خاطر نبودن آزادی بیان محکوم کرده است؟ آمریکا نه تنها به حقوق و آزادی مردم خودش احترام نمی‌گذارد بلکه برای مردم دنیا نه فقط جنگ، غارت و خونریزی بلکه عدم احساس امنیت در تمام فضاهای واقعی و مجازی را حاکم کرده و جالب است که به هیچ قانون و اصولی هم پای‌بند نیست، حتی به قوانین دروغین وضع شده از جانب سیاستمدارانش. جالب تر این که دیگر افکار عمومی هم با این سیاست‌های توسعه‌طلبانه هم سو شده و مهر سکوت شاید از سر بی‌تفاوتی یا تایید و یا ناتوانی بر لب زده اند.

بر اساس گزارش نیشن مستر (Nationmaster) امریکا از نظر تعداد زندانی رتبه اول را در جهان دارا می‌باشد.(۱)

بر اساس گزارش‌های منتشر شده توسط این سایت، تا سال ۲۰۰۴ کشور امریکا با جمعیتی حدود ۳۱۵ میلیون نفر، بیش از دویلمیون زندانی داشته است. یعنی در ازای هر ۱۰۰ هزار نفر، ۷۲۶ نفر در زندان به سر می‌برند. چین با جمعیت حدود یک میلیارد و سیصد و پنجاه میلیون نفر، بیش از یک میلیون و پانصد هزار زندانی دارد و دارای رتبه دوم است. امریکا ادعا می‌کند طی چند سال گذشته تلاش زیادی برای کاهش زندانیان داشته است. بر اساس گزارش [new report from the Bureau of Justice Statistics](#) اداره آمار قضایی امریکا (در پایان سال ۲۰۱۲ تعداد زندانیان در امریکا بیش از یک و نیم میلیون نفر اعلام شد و دلیل این امر را موفقیت دولت در سیاست کاهش زندانیان می‌دانند که البته باز هم دارای رتبه اول در دنیا می‌باشد. به ازای هر ۱۰۰ هزار نفر جمعیت امریکا ۷۱۶ نفر در زندان به سر می‌برند. بر اساس آمار ۷۸ درصد

جمعیت امریکا را سفید پوستان تشکیل می‌دهند و ۳۵ درصد زندانیان سفید پوست هستند، در حالی که سیاه پوستان، که ۱۸ درصد جمعیت امریکا را تشکیل می‌دهند، ۳۸ درصد زندانیان امریکا را تشکیل می‌دهند. ۱۸ درصد جمعیت امریکا اسپانیایی تبار هستند و ۲۱ درصد زندانیان امریکا را اسپانیایی ها تشکیل می‌دهند. (۲) در امریکا تعداد مردان زندانی ۱۴ برابر زنان زندانی است. و البته خشونت در زندان به اشکال و سطوح مختلفی بر این انسان‌ها اعمال می‌شود.

طبق گزارش (Bureau of Justice Statistics) در سال ۲۰۰۸ بیش از ۲۱۶۶۰۰ نفر از زندانیان زن و مرد در زندان‌های امریکا مورد سوء استفاده جنسی قرار گرفتند، یعنی بیش از ششصد نفر در روز. این گزارش تاکید می‌کند که زنان بیش از مردان در معرض سوء استفاده جنسی هستند. "اسناد تحقیقات موارد متعددی را نشان می‌دهد که زنان به طور قابل توجهی بیشتر از مردان قبل از زندان و در زندان مورد آزار جنسی می‌باشند. تجاوز و سوء استفاده جنسی توسط کارکنان مرد در زندان زنان بسیار گسترده است." (۳)

بر اساس گزارش‌ها بیش از ۲۰۰ هزار زن در زندان‌های امریکا به سر می‌برند که به شدت مورد خشونت پلیس و زندانیان خطرناک قرار می‌گیرند. این دختران و زنان توسط افراد متعددی از بچگی تا کنون در زندان و خارج زندان مورد تجاوز و خشونت جنسی قرار گرفته‌اند و شدیداً احتیاج به معالجه روحی و روانی دارند در حالی که در زندان به سر می‌برند و تنها راه پیش روی آنان تجاوز توسط زندانبانان است.

امریکا به عنوان حکومتی که به دنبال حقوق و آزادی‌های زنان است، یکی از زن ستیزترین سیستم‌ها است. البته سرمایه به طور ذاتی با بینش کالا پنداشتن زن، زن ستیز می‌باشد ولی بر اساس گزارش‌های پلیس و دادگاه‌ها به طور واضح و مشخص خشونت علیه زنان در خانواده، محیط کار و جامعه امریکا بسیار گسترده است. اتحادیه آزادی شهروندان امریکایی (ACLU) هر روز، در دادگاه‌ها، مراجع قانون گذاری و در میدان‌های عمومی، مبارزه می‌کند تا اطمینان حاصل شود که نظام عدالت کیفری با زنان و دختران رفتار منصفانه‌ای داشته باشد. این اتحادیه محافظت از سلامتی و ایمنی زنان در دوران بازداشت را هدف خود می‌داند و از طرفی برای ورود مجدد و موفقیت آنان به جامعه کمک می‌کند.

اتحادیه آزادی شهروندان امریکایی (ACLU) معتقد است "جنگ علیه زنان" برای حملات قانونی و کلامی علیه زنان و حقوق زنان توصیف مناسبی است که در حال حاضر در سراسر کشور امریکا در حال وقوع است و شامل طیف گسترده‌ای از سیاست‌های طراحی شده برای اعمال محدودیت در مراقبت‌های بهداشتی زنان و تضعیف حمایت از زنان و خانواده‌های آنان است. نمونه‌هایی از این محدودیت‌ها در سطح ایالتی و فدرال شامل محدودیت پیشگیری از بارداری، قطع کمک‌های مالی برای برنامه‌ریزی بچه دار شدن، مالیات سقط جنین؛ دوره انتظار سقط جنین و این که زنان مجبورند دلایل کنترل بارداری خود را به کارفرمایان خود اعلام کنند و شرکت‌های بیمه از پوشش هزینه‌ی سقط جنین سرباز می‌زنند، تنها نمونه‌هایی از سیاست‌گذاری‌های دولت در این بخش می‌باشد.

بر اساس گزارش این اتحادیه "در ۲۵ سال گذشته، تعداد زنان و دختران گرفتار در نظام عدالت کیفری سر به فلک کشید، بسیاری از آنها در "جنگ با مواد مخدر" نابود شده‌اند و به طور فزاینده‌ای سیاست صدور حکم تنبیهی برای مجرمانی تعیین شد که مرتکب خشونت نشده بودند. در حال حاضر در امریکا بیش از ۲۰۰ هزار از زنان پشت میله‌های زندان هستند و بیش از یک میلیون زن نیز حکم تعلیقی و آزادی مشروط دارند. بسیاری از این زنان معتاد به مواد مخدر هستند و بیماری روانی و سابقه آزار و سوء استفاده جنسی فیزیکی دارند و با مشکلات مزبور دست و پنجه نرم می‌کنند اما بسیار کم خدمات مورد نیاز خود را دریافت می‌کنند. تلفات در زنان، دختران و خانواده‌های آنان ویران کننده است. عوارض این مشکلات بر این زنان، دختران و خانواده‌های شان ویران کننده است." (۴)

در ماه آوریل سال ۲۰۰۱ کتاب پروژه تالاهاسی ([The Tallahassee Project](#)) نوشته ی پسر جوانی به نام جان بریسفورد (John Beresford) از سازمانی به نام کمیته محکومیت ناعادلانه چاپ شد. این کتاب مجموعه‌ای از عکس‌های زندانیان زن فدرال است که جرمشان غیر خشونت آمیز بوده و به عنوان بخشی از جنگ با مواد مخدر زندانی شده‌اند. در این کتاب عکس‌های ۱۲ زن زندانی به همراه نامه‌هایی از این زندانیان در توضیح وضعیت خود چاپ شد. جان تلاش کرد تا اطلاعات کتابش در مورد نحوه زندگی این زنان به روز شود. او معتقد بود این یک بی‌عدالتی وحشتناک است که مورد توجه عموم مردم باید قرار بگیرد، (۵)

اکثر زنانی که در این کتاب از آنان یاد شده با "توطئه" و بر اساس اظهارات منابعی متهم شده‌اند که در ازای کاهش احکام خود با مقامات صحبت کرده‌اند. اغلب این زنان زندانی قبلاً دوست دختر، همسر یا مادر یک قاچاقچی مواد مخدر بوده‌اند و مدت‌های طولانی به صورت بلاتکلیف در زندان به سر می‌برند و در زندان می‌پوسند و در مواد مخدر غرق می‌شوند .

متاسفانه "جان بریسفورد" محقق و نویسنده کتاب مزبور در سال ۲۰۰۷ درگذشت و کسی ظاهراً پی گیر این فاجعه انسانی نشد.

در زیر برخی از نامه‌های این زنان همراه با نامه‌ای که ۱۲ سال پیش به جان نوشته بودند آورده شده است:

"من مادر دویچه (یک دختر ۱۹ ساله و یک پسر ۱۴ ساله) هستم. من ۲۵ سال زندگی خود را از طریق اداره کسب و کاری اداره می‌کردم که خود مالک آن بودم . در سال ۱۹۹۲ من دستگیر و سپس به جرم مواد مخدر، محکوم شدم . این یک توطئه بود و من هیچ ارتباطی با آن نداشتم . دولت برای گرفتن خانه و کسب و کار من تلاش کرد. تحقیقات کاملی از کسب و کار من و سوابق مالیاتی من به عمل آمد و ثابت شد کسب و کار من مشروع است. هیچ مواد مخدری حتی از خانه من کشف و ضبط نشد. آنها با دستگیری تعدادی از مردم برای آنها سابقه‌ی کیفری بوجود می‌آوردند و این گونه از اعتقادات مردم جلوگیری می‌کنند. تصور کنید در ایالات متحده چنین کابوس بی‌رحمی برای من اتفاق افتاده و همیشه می‌تواند اتفاق بیفتد. اگر برای من رخ داده، پس می‌تواند برای هرکسی رخ دهد." (به نقل از کتاب [The Tallahassee Project](#)) و هستند انسان‌هایی که به خاطر رنگ پوست، نژاد، ملیت، مذهب و ... بدون دلیل و بی‌هیچ سند و مدرکی سالیان سال با حبس‌های طولانی مدت در زندان می‌پوسند. (۵)

امروز پدر و مادر بیش از یک ونیم میلیون کودک آمریکایی در زندان به سر می‌برند و حدود هفت میلیون کودک نیز تحت سرپرستی مراکز نظارتی هستند. بیش از نه برابر این تعداد، پدر و مادر کودکان آفریقایی - آمریکایی در زندان هستند. هفتاد و پنج درصد بازداشتی‌ها و زندانی‌های نیویورک مادرانی هستند که تا قبل از دستگیری، سرپرست اصلی این کودکان بودند. بیش از ۱۱ هزار از کودکان نیویورکی، مادران‌شان زندانی هستند.

زندان دستبند و پابند به همه زندانیان در آمریکا، حتی برای زنان حامله، از سیاست‌های زندان‌های فدرال، سرویس مارشال آمریکا و تقریباً تمام زندان‌های کشور آمریکاست و فقط در دو ایالت این قانون منع شده است . بررسی انجام شده بر روی بیش از ۲۰۰۰ مادر زندانی نشان می‌دهد که نیمی از این مادران هرگز فرزندان خود را ملاقات نکرده‌اند.

زندان‌ها قراردادهایی برای استفاده‌ی زندانیان از تلفن با شرکت‌های سرویس خدمات تلفن دارند که زندانیان نسبت به بیرون از زندان، باید مبالغ بسیار بالایی برای تماس با خانواده‌هایشان بپردازند . در نتیجه به علت هزینه‌ی بالا علناً تماس آنان با خارج زندان کاملاً قطع است. (۶)

"بر اساس آخرین بررسی‌هایی که طی سال‌های ۲۰۱۱-۲۰۱۲ به عمل آمده ۳.۲ درصد از مردم در زندان به سر می‌برند. ۴ درصد از آنها در زندان‌های ایالتی و فدرال هستند و ۹.۵ درصد از آنها نوجوانانی هستند که در بازداشتگاه‌ها قربانی سوء استفاده جنسی بوده‌اند. این آمار نسبت به

سال قبل که ۱۲.۵ درصد از زندانها کاهش یافته است که به خاطر کاهش تعداد زندانیان است. بر اساس گزارشها سوء استفاده کنندگان جنسی بیشتر کارکنان زندانها هستند. ۶.۹ درصد از زنان زندانی توسط کارکنان زندانی و حتی سایر زندانیان به طور چشمگیری مورد سوءاستفاده جنسی قرار گرفتند که ۱.۷ درصد نسبت به مردان بیشتر است. همچنین نرخ سوءاستفاده از نوجوانان دختر و پسر در بازداشتگاهها بسیار بالاست.

"تقریباً هفت درصد از زنان گفته اند که از لحاظ جنسی توسط یک زندانی دیگر مورد آزار قرار گرفته اند، در حالی که مردان بیشتر گفتند که آنها توسط پرسنل زندان مورد سوءاستفاده قرار گرفته اند. مشخص شده است ۴.۵ درصد از نوجوانان در زندانهای بزرگسالان مورد آزار قرار گرفته اند که بسیار تکان دهنده است. به ۷ درصد نوجوانان در هنگام بازداشت تجاوز می شود.

NIS روشن می سازد که بیشتر از ۲۰۰.۰۰۰ نفر از افرادی که از نظر جنسی در بازداشتگاههای ما مورد آزار قرار گرفته اند از اختلالات روانی جدی رنج می برند. اگر کشور ما یک سیستم از نظر خدمات بهداشت روانی داشته باشد در وهله اول بسیاری از آنها زندانی نمی شدند و مسلماً از امکانات درمانی خوبی بهره مند می شدند." (۷)

در طی چهار دهه گذشته و طی سالهای بحران اقتصادی، انفجار عظیمی در افزایش زندانیان امریکا به وقوع پیوسته است و انسانهای زیادی به علت رکود اقتصادی درگیر زندان و دادگاه شده اند و شکست اخلاقی و اقتصادی بر مردم و جامعه حاکم شده است، به ویژه زمانی که آمریکایی ها بیشتر و بیشتر در حال تلاش برای پایان دادن به بحران اقتصادی خود و خانواده هایشان بودند. هنگامی که دولت های ایالتی برای مقابله با بحران مالی ناتوان شدند، مشکلات و پرونده های قضایی هر روز بیشتر و بیشتر شد و تعداد زندانهای خصوصی افزایش چشم گیری یافت که با زندانی کردن بیشتر مردم به منافع کلانی دست یافتند.

سارا سولن و جیسی لاوا ([Sarah Solon-Jesse Lava](#)) طی مقاله ای به نام "چرا شرکت CCA (نام یک زندان خصوصی) می خواهد شما در زندان بمانید؟" در سایت Thenation می نویسد CCA کلمه کنیفی است. این شرکت سال گذشته از محل زندانی کردن مردم مبلغ بیش از ۱.۷ میلیارد دلار بیشتر از سایر زندانهای خصوصی درآمد کسب کرده است. اما چگونه این سود را کسب کرده است؟ CCA اصرار دارد که کسب این درآمد را به تعامل با "لابی گری یا حمایت از تلاش هایی منسوب کند که در اثر اجرای قانون، استانداردهای آزادی مشروط، قوانین کیفری و تأثیر آن بر سیاست های صدور حکم بوجود آمده است، این شرکت در مبارزات انتخاباتی، مبالغ هنگفتی به هر دو جناح پرداخت کرده است. از سال ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۲، CCA بیش از ۱۹ میلیون دلار به لابی کنگره اختصاص داده، و PAC (کمیته فعالیت های سیاسی) آن در طول همان دوره به نامزدهای فدرال بیش از \$ ۱۴۰۰۰۰۰۰ دلار کمک کرده است. اگر آنها به سهم بازار خود و گسترش آن فکر نمی کردند، هرگز پولی پرداخت نمی کردند. (۶)

شرکت های خصوصی صاحب زندان حاصل و سرمشء و انگیزه فسادند. با حذف گوشه ها یا قسمت هایی از هزینه های زندان سودشان را افزایش می دهند، ابتدا از طریق کاهش امکانات زندانیانی که جرمشان ضدیدت با امنیت عمومی است. در اصل آنان اذعان دارند که مدل کسب و کارو افزایش سودشان وابسته به بند کشیدن بیشتر و بیشتر مردم است.

در پنج سال گذشته، تقریباً به طور یکنواخت، مقامات اصلاحات آمریکایی انکار کردند که تجاوز به عنف در زندان مشکلی فراگیر بوده است. هنگامی که یک سازمان در یک بازداشتگاه بین المللی با هدف جلوگیری از سوء استفاده جنسی، داستان های زندانیانی را برای آگاهی مردم بازگو کرد که در زندان مورد تجاوز قرار گرفته بودند، گفته شد که این مردان و زنان موارد استثنایی بوده اند یا به سادگی گفته شد که آنها دروغگو بودند. با این همه وضعیت تغییر کرده است.

داریم که مشکل سوء استفاده جنسی (BJS) که سازمانی در وزارت بررسی‌های ناشناس (یعنی بدون هیچ و در ضمن زندانیان نیز از هدف تحقیق یک سری از مطالعات در زمینه‌ی این بر روی صدها هزار نفر از زندانیان انجام نظرسنجی بودند بدون این که از قبل از

در حال حاضر اطلاعات خوبی حقیقت دارد. اداره آمار قضایی دادگستری است، بر اساس شناختی از زندانیان انتخاب شده آگاه نبودند) در بین زندانیان، به مشکل پرداخته است. این بررسی شده است. کسانی که موافق

موضوع تحقیق مطلع باشند، در آن شرکت کردند. به طور متوسط سی و پنج دقیقه برای پاسخ به سوال‌ها به شیوه‌های مختلف وقت صرف شد، صفحه نمایش لمسی کامپیوتر، با دستورالعمل‌های صوتی همزمان داده شده از طریق "هدست". در ضمن مقامات مسئول زندان یا صفحه نمایش کامپیوتر را نمی‌دیدند یا اتاق را ترک کرده بودند. (۶)

بنا به آمار رسمی اداره دادگستری ایالات متحده گفت: ۹۱ درصد از قربانیان تجاوز به عنف زن بودند و ۹۹ درصد از مجرمان مرد بودند. اما فقط ۹ درصد از جرایم صورت گرفته توسط مردان منجر به محکومیت شده است. (۸)

مانند سایر کشورها بازداشتگاه‌ها و زندانها و زندانیان در امریکا نیز دسته‌بندی‌های خاصی دارند مانند زندان و بازداشتگاه‌های فدرال، زندان و بازداشتگاه‌های ایالتی، بازداشتگاه‌های محلی و زندان‌ها و بازداشتگاه‌های اداره مهاجرت امریکا که ویژه مهاجران غیر قانونی و غیر شهروند امریکایی هستند که شرایط به مراتب بدتری نسبت به امریکایی شهروند دارند. بارها در زمان بازداشت و زندان مورد تجاوز قرار می‌گیرند بدون این که حق شکایت یا اعتراض داشته باشند چون حقوق شهروندی ندارند و این زندانیان در بازداشتگاه‌ها و زندان‌هایی قرار دارند که توسط نیروی اجرایی کمرگ و مهاجرت ICE (Immigration of Customs and Enforcement) اداره می‌شوند

آن چه مسلم است سرمایه‌داری با استفاده از اهرم‌های فشار و تنبیه قادر به کنترل اثرات بحران ناشی از سرمایه‌داری نیست که بر زندگی مردم سایه افکننده است.

(1) http://www.nationmaster.com/graph/crime_pri-crime-prisoner

(2) <http://www.cbsnews.com/news/us-prison-population-falls-for-third-year/>

(3) <http://filipsagnoli.wordpress.com/stats-on-human-rights/statistics-on-freedom/statistics-on-prisoner-population-rates/>

(4) http://en.wikipedia.org/wiki/Incarceration_of_women_in_the_United_States

(5) www.aclu.org/prisoners-rights/women-prison

(6) <http://www.vice.com/read/these-non-violent-female-prisoners-have-been-rotting-in-prison-for-the-last-decade>

(7) <https://www.aclu.org/womens-rights/words-prison-womens-incarceration-and-loss-parental-rights>

(8) <http://www.nybooks.com/articles/archives/2013/oct/24/shame-our-prisons-new-evidence/?pagination=false>

(9) <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2449454/More->